

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200634
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415200634.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1/ C., štátnemu občanovi Slovenskej republiky a 2/ X., štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.939,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.706,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.706,30 eur od 4. 12. 2014 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 30,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením či i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 54,06 eur, a to v mesačných splátkach po 5,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením či i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 4. 2. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 1.939,57 eur, nezaplatené poplatky vo výške 62,19 eur, úrok vo výške 91,83 eur, úrok z omeškania vo výške 0,97 eur, úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 1.939,57 eur odo dňa 4. 12. 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.939,57 eur odo dňa 4. 12. 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 91,83 eur od 4. 12. 2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 23. 1. 2014 uzatvoril so žalovanými úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej im na nimi určený účet poskytol peňažné prostriedky vo výške 2.000,- eur. V žalobe tvrdil, že poskytnutý úver a úroky sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach s tým, že celý úver aj s príslušenstvom boli povinní splatiť do 10. 1. 2024. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe žalovaní po vyčerpaní úveru porušili zmluvné povinnosti, preto boli listom zo dňa 11. 11. 2014 vyzvaní na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 3. 12. 2014, avšak napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu doposiaľ uhradená. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu v žalobe pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 1.939,57 eur, úrokov vo výške 91,83 eur predstavujúcich dohodnutý úrok v sadzbe 12,90 % ročne v zmysle zmluvy, ktorí boli žalovaní povinní splatiť v rámci

anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, úroku z omeškania vo výške 0,97 eur a poplatkov vo výške 62,19 eur za upomienky a výzvu na predčasné splatenie úveru v zmysle sadzobníka poplatkov a dlžných poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver.

Písomným podaním zo dňa 6. 11. 2015 žalobca žalobu doplnil tvrdením, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, pričom časť tejto sumy vo výške 100,-eur žalovaní využili na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru, zvyšná suma 1.9000,- eur im bola zaslaná na osobný účet a následne z účtu žalovaní vybrali sumu 1.800,- eur v hotovosti na pobočke. Tiež tvrdil, že uhradili na úver 6 splátok vo výške 30,56 eur a jednu splátku vo výške 10,34 eur, pričom táto posledná splátka vo výške 10,34 eur bola uhradená dňa 11. 8. 2014.

Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, preto súd vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy. Na pojednávaní konanom dňa 13. 1. 2016 vec prejednal aj v neprítomnosti žalovanej v 2. rade, keďže tá sa naň napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavila a o jeho odročenie nežiadala.

Žalovaní na pojednávaní zhodne potvrdili, že bol im žalobcom poskytnutý úver, pričom uviedli, že splácať ho nevládali, lebo sa im zmenila životná situácia, a so splácaním prestali vtedy, keď ich matka žalovaného v 1. rade spolu s ich 4 deťmi vyhodila z domu, kde s ňou dovtedy bývali, čo museli riešiť a neostalo im na splátky. Uviedli, že chceli by pokračovať v splácaní úveru, ale nie sú schopní hradiť vyššiu splátku ako bola pôvodne určená v zmluve, teda 30,- eur mesačne.

Podľa žalovaných poskytnutie úveru prebehlo tak, že v banke im povedali, že suma 100,- eur sa musí strhnúť ako poplatok a v hotovosti im vyplátili len sumu 1.700,- eur s tým, že zvyšná suma 200,- eur musí ostať na účte pre prípad, žeby stratili príjem a podobne, teda vyplatených im žalobcom reálne bolo len 1.700,- eur. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že úver bol splácaný z jeho výplaty, a takto bolo zaplatených za 6 mesiacov 193,70 eur, ako tvrdí žalobca. Uviedol, že nie je si istý či mu boli doručené upomienky a výzva na predčasné splatenie úveru, nakoľko s manželkou bývajú na osade, kde nechodí poštárka. Uviedol, že je zamestnaný na obecnom úrade ako koordinátor kde jeho čistá mzda je vo výške cca 420,- až 440,- eur mesačne aj s bonusmi na deti, nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, býva u svojej matky kde prispieva na bývanie sumou cca 150,- eur mesačne a keď zaplatí výdavky na školu detí, neostane mu viac peňazí na splátku úveru ako tých 30,- eur mesačne.

Aj žalovaná v 2. rade žiadala o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach k čomu uviedla, že pracuje na obecnom úrade v práčovni, jej príjem v čistom za posledný mesiac bol 220,- eur, z čoho prispieva na bývanie, elektrinu a jedlo, a preto na vyššie spoločné splátky úveru ako 30,- eur mesačne nemá prostriedky.

Na poslednom pojednávaní dňa 13. 1. 2016 žalovaný v 1. rade uviedol, že nakoľko nemá dôkaz o tom, aká suma bola žalobcom jemu a manželke ako úver skutočne vyplatená, nerozporuje tvrdenia žalobcu o výške vyplatenej sumy a poskytnutého úveru a voči žalobcom tvrdenej sume nemá námietky. Tiež uviedol, že okrem splátok úveru tvrdených žalobcom žiadne ďalšie platby na úver platené neboli, a to ani po podaní žaloby a začatí súdneho konania. Žalovaný v 1. rade žiadal o čo najskoršie rozhodnutie s tým, že chce svoj dlh v splátkach po 30,- eur čo najskôr splatiť a mať pokoj.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Medzi žalobcom ako bankou a žalovanými, ktorí sú manželmi ako dlžníkmi bola dňa 23. 1. 2014 uzavretá písomná úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovaným splátkový bezúčelový úver s označením druhu úveru ako „pôžička“ vo výške 2.000,- eur, poskytnutý jednorázovo a bezhotovostne, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v 120 mesačných anuitných splátkach vo výške 29,83 eura splatných k 10. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou 1. splátky 10. 2. 2014 a poslednej splátky 10. 1. 2024, a to buď inkasom z

osobného účtu, resp. príkazom na úhradu z inkasného účtu. Celková čiastka, ktorú mali podľa zmluvy žalovaní splácať (súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom) bola v zmluve vyčíslená sumou 3.679,60 eura, pri RPMN 15,41 % a úrokovej sadzbe 12,90 % p.a. - fixnej do splatnosti. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 19,35 %. V úverovej zmluve bolo dojednané poistenie schopnosti splácať úver a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,73 eur mesačne, čo po pripočítaní k výške mesačnej splátky znamená, že žalovaní mali mesačne žalobcovi splácať sumu 30,56 eur. V článku 4 bod 4.1. úverovej zmluvy bol dojednaný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. Podľa čl. 4 bod 4.2. úverovej zmluvy bolo dojednané pre prípad porušenia akéhokoľvek záväzku žalovaných vyplývajúceho z úverovej zmluvy počas jej trvania vrátane omeškania okrem iného právo žalobcu žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu účinných od 22. 11. 2013 (ďalej len „VOP“) tvoriacich podľa čl. 1 bod 1.1. neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z písomného vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy.

Žalovaní sami pred súdom potvrdili poskytnutie úveru, aj to, že úver dohodnutým spôsobom nesplácali, pričom podľa ich tvrdenia a tiež žalobcom predloženého prehľadu splácania úveru uhradené boli riadne a v plnej výške, t.j. v sume 30,56 eur splátky splatné dňa 10. 2. 2014, 10. 3. 2014, 10. 4. 2014, 12. 5. 2014, 10. 6. 2014 a 10. 7. 2014, splátka za august 2014 bola uhradená len čiastočne vo výške 10,34 eur. Zo žalobcom predloženej upomienky zo dňa 18. 8. 2014 a zo dňa 16. 9. 2014 vyplýva, že žalovaní z dôvodu omeškania v splácaní boli upomínaní k splácaniu úveru s tým, že ak sa tak nestane, bude žalobca žiadať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy. Žalobca listom z 11. 11. 2014 v súlade s cit. článkom 4 bod 4.2. úverovej zmluvy vo väzbe na článok V písm. J bod 1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok vyzval žalovaných na predčasné splatenie celého úveru, na základe čoho vznikla žalovaným povinnosť jednorazovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Jeho výšku uviedol žalobca vo výzve sumou 2.078,22 eura, na splatenie ktorej poskytol žalobca žalovaným lehotu do 3. 12. 2014. Zároveň boli vo výzve žalovaní upozornení, že uvedený dlh sa denne úročí a rastie.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je bankou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov. Žalovaní pri uzavretí úverovej zmluvy vystupovali ako fyzické osoby - nepodnikatelia. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi (23. 1. 2014) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> ,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> ,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k),

r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovanými je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 23. 1. 2014 a predložením výpisu z účtu (čl. 4 a 5 spisu), v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovaným preukázal, že svoju povinnosť z úverovej zmluvy splnil, poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaným bezúčelový spotrebiteľský úver, po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 1.900,- eur, pričom žalovaní na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatili doposiaľ spolu sumu 193,70 eur. Uzavretie zmluvy, poskytnutie peňažných prostriedkov ako aj úhradu len sumy 193,70 eur žalovaní pred súdom aj sami potvrdili. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaní nerealizovali svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a v jej doplnení zo dňa 6. 11. 2015. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovaným poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovaným poskytnutej sumy, t.j. 1.900,- eur. A keďže z tejto sumy už žalovaní časť vo výške 193,70 eur žalobcovi vrátili, ako dôvodnú súd žalobu uznal

iba v rozsahu zaplattenia nevrátenej časti tejto sumy, t.j. v časti zaplattenia istiny 1.706,30 eur (1,900,- eur - 193,70 eur) a úroku z omeškania z tejto sumy.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (23. 1. 2014), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splattenia.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné obchodné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné obchodné podmienky či iné listiny. Koniec koncov, ani žiadna iná listina kde by takéto špecifikácia v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ prípadne bola obsiahnutá žalobcom predložená nebola, hoci žalobca v uznesení zo dňa 27. 3. 2015 bol poučený o povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a že všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na neskôr predložené a označené dôkazy sa v zásade neprihliada. Ako už súd uviedol, podľa uvedeného zákonného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ) v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej anuitnej splátky bez špecifikácie). V zmluve je tiež uvedené (článok 2 bod 2.1) že podrobné podmienky splácania úveru sú uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach. Ale ani vo všeobecných obchodných podmienkach nie je uvedené, aká časť splátky bude použitá na úhradu istiny, aká na úrok, či poplatky. Je tam len všeobecne uvedené (časť V. úvery pre obyvateľstvo) že anuitná splátka je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie príslušnej časti istiny i úroku mesačne vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve a tiež že splácanie úveru je vykonávané formou anuitných splátok vo výške uvedenej v úverovej zmluve, pričom posledná splátka vo výške zostatku úveru s príslušenstvom musí byť vykonaná najneskôr do dňa splatnosti úveru.

Súd vychádzajúc z takéhoto obsahu zmluvy preto konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splattenia), pričom ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená,

okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

Koniec koncov, uvedená argumentácia súdu už pre žalobcu nemôže byť nijako nová, či prekvapivá a musí mu byť známa, nakoľko už aj iné súdy vyhodnotili obdobné, žalobcom uzatvárané úverové zmluvy z dôvodu absencie práve zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch ako bezúročné a bezpoplatkové. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 6. 2015 sp. zn. 6Co/345/2015, ktorý žalobcovi musí byť známy, keďže aj v uvedenej veci bol žalobcom, kde krajský súd tiež uviedol, že informácia podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch je významná pre spotrebiteľa najmä pre jeho možnosť zhodnotiť ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdiť, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej za poskytnutý úver a keďže zmluva o úvere so žalobcom presnú výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.

Aj v tu súdnej veci je v zmluve len celková výška mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je tam uvedený počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zo zmluvy ani všeobecných obchodných podmienok teda nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Nemožno súhlasiť s názorom, že v prípade potreby uvádzať rozpis jednotlivých splátok priamo v zmluve by stratila význam amortizačná listina upravená v § 9 ods. 3 až 5 ZoSÚ. Povinnosť uvádzať priamo v zmluve to, aká časť splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky, sa neprieči právu spotrebiteľa žiadať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach či v inej samostatnej listine dodatočne poskytnutej dlžníkom. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanými riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcu tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp.

zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, a to pre absenciu náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona v zmluve. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že neuvedenie tak podstatnej náležitosti zmluvy ako je tomu v tu súdnej veci túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehlbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Nakoľko súd zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaných nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovaným reálne poskytol. Žalobca predloženým výpisom z účtu preukázal, že žalovaným bola reálne na účet titulom úveru poskytnutá suma 1.900,- eur, z ktorej títo v hotovosti vybrali sumu 1.800,-eur. Žalovaní, pôvodne namietajúc že vyplatená im v skutočnosti bola len suma 1.700,- eur od týchto námietok na poslednom pojednávaní vyjadrením žalovaného v 1./ rade ustúpili, nesporní, že k dispozícii im bol poskytnutý úver vo výške 1.900,- eur, navyše jeho poskytnutie v tejto výške na rozdiel od pôvodného tvrdenia žalovaných bolo žalobcom preukázané listinnými dôkazmi na čl. 4 a 5 spisu. Žalovaní potvrdili aj tvrdenie žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy uhradili sumu spolu len 193,70 eur, ako to vyplýva aj zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu rozdielu vyplatenej sumy 1.900 eur a uhradenej sumy 193,70 eur , teda na úhradu úverovej istiny vo výške 1.706,30 eur.

Žalobca listom z 11. 11. 2014 v súlade s cit. článkom 4 bod 4.2. úverovej zmluvy vo väzbe na článok V písm. J bod 1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok vyzval žalovaných na predčasné splatenie celého úveru, na základe čoho vznikla žalovaným povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Uvedený postup žalobcu bol po práve, nakoľko žalovaní boli v omeškaní so splácaním úveru, takýto postup bol účastníkmi dohodnutý a boli dodržané tiež podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Celá suma nevrátenej úverovej istiny teda je splatná, keďže žalovaní ju v zmysle uvedenej výzvy mali uhradiť najneskôr do 3. 12. 2014, navyše k zaplateniu celej tejto sumy boli opätovne vyzvaní im doručenou žalobou. Preto súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 1.706,30 eur vyhovel a uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu spoločne a nerozdielne tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 5 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje odo dňa 4. 12. 2014 teda odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na úhradu celej sumy poskytnutej žalovaným v liste zo dňa 11. 11. 2014.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca predloženou výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 11. 11. 2014 adresovanou žalovaným, ktorí pred súdom jej prevzatie nepopreli, a v ktorej ich žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy v dôsledku omeškania s úhradou ich záväzkov najneskôr do 3. 12. 2014 preukázal, že žalovaní boli k vráteniu dlžnej sumy vyzvaní. Keďže v určenej lehote suma 1.706,30 eur na ktorú žalobcovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaní odo dňa 4. 12. 2014 sú v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (5 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní sa dňom 4. 12. 2014 dostali do omeškania so zaplatením nevrátenej úverovej istiny 1.706,30 eur a ich omeškanie trvá, uložil im súd spolu so sumou 1.706,30 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.706,30 eur od 4. 12. 2014 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaní nemohli dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu 1.706,30 eur súd žalobu zamietol a priznať nemohol ani úrok z omeškania vo výške 0,97 eur požadovaný z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, nakoľko vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru úrok z omeškania bol účtovaný z nesprávneho základu.

Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na zaplatenie poplatkov vo výške 62,19 eur, s tým, že ide o poplatky za upomienky a výzvu na predčasné splatenie úveru v zmysle sadzobníka poplatkov a za poistenie schopnosti splácať úver. Úver žalobcu je bezúročný a bezpoplatkový a tak ani tieto poplatky žalobcovi nebolo možné priznať. Navyše, nakoľko úverová zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, súd preskúmal prijateľnosť predmetných zmluvných podmienok a dospel k záveru, že ustanovenie bodu 3.1 Úverovej zmluvy odkazujúce na sadzobník poplatkov nemá charakter individuálneho dojednaní. Z textu zmluvných dojednaní je zrejmé, že toto ustanovenie má charakter formulárový a žalovaní nemohli ovplyvniť zmluvný odkaz na sadzobník poplatkov. Mohli túto Úverovú zmluvu uzavrieť s týmto zmluvným ustanovením alebo ju odmietnuť ako celok, avšak nemali možnosť v prípade výhrady voči tomuto zmluvnému dojednaniu, toto konkrétne ustanovenie odmietnuť. Preto podľa názoru súdu ustanovenie bodu 3.1 Úverovej zmluvy z dôvodu absencie individuálne dojednaných zmluvných podmienok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaných, a teda v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je toto ustanovenie neplatné. Navyše žalobca podľa názoru súdu nepreukázal skutočnosť, že by žalovaní boli pred uzavretím Úverovej zmluvy preukázateľne informovaní o sadzobníku poplatkov, a to konkrétne o poplatkoch uplatnených žalobcom, čo súd v zmysle § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka považuje za neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle už spomínaného ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Okrem toho musí súd konštatovať, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tým, že nešpecifikoval, aké konkrétne náklady vo výške 15,- eur musel vynaložiť za vyhotovenie upomienky a vo výške 30,- eur za vyhotovenie výzvy (napr. poštovné, kancelársky papier, toner do tlačiarne a pod.) a táto skutočnosť navodzuje dojem, že uvedené poplatky žalobcu sú stanovené paušálne a nezohľadňujú reálne náklady žalobcu, ktoré bolo nutné na tieto listiny vynaložiť. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie 62,19 eur z titulu poplatkov nepriznal.

Súd, využívajúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovaným s prihliadnutím na ich osobné, majetkové, rodinné pomery, výšku dlžnej sumy, pôvodne dohodnutú dĺžku splácania, t.j. do roku 2024, ako aj skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti a tiež postoj žalovaných v priebehu konania, keď konania sa riadne zúčastnili, čo prispelo k nepredlžovaniu sporu, pričom uplatnený nárok nesporní, platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majú za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnosť celého plnenia. Súď vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátky vo výroku o splatnosti na žalovaných vzhľadom na ich pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto jej žiadosti na pomery žalobcu ako banky poskytujúcej úvery. Žalobca koniec koncov potom, čo mu bola žiadost' žalovaných o splátky súdom doručená na vyjadrenie ani nevyšloval nesúhlas s povolením splátok žalovaným.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 1.706,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.706,30 eur od 4. 12. 2014 do zaplatenia v ktorej bolo žalobe vyhovené. V prevyšujúcej časti, v ktorej žaloba bola zamietnutá úspech mali žalovaní.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky a úroky z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004).

Celkovo žalovaná suma s kapitalizovaným úrokom a úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 2.494,51 eur.

Prisúdená istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 1.803,30 eur.

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 72,29 %, žalovaní boli v konaní úspešní v rozsahu 27,71 %.

Po odpočítaní úspechu žalovaných v rozsahu 27,71 % od úspechu žalobcu v rozsahu 72,79 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,05 %.

Trovy konania žalobcu uznané súdom za dôvodné, účelné a preukázané pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 120,- eur.

V prípade plného úspechu v spore by teda žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 120,- eur. Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrí len 45,05 % tejto sumy, teda 54,06 eur.

Trovy konania sú žalovaní povinní zaplatiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom aj plnenie tejto povinnosti im bolo v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. z dôvodov už uvedených povolené v splátkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).